

Altsaa vi anerkender og glæder os over, at den højtærede Finansminister ikke har genoptaget Tolden for tørrede Frugter, og ligeledes over, at den højtærede Finansminister fastholder, hvad den forrige Regering blev enig med Rigsdagen om, nemlig at lade Tolden paa grove Grønkonserves stryge og ogsaa — det er kun et lille Punkt, men det har sin særlige Betydning — at lade Tolden paa Tomatmos og Tolden paa den saakaldte Orangeulp udgaa. Det var nærmest af erhvervsmæssige Grunde. Men ved disse Ændringer i Løbet af Aarene fra 1923 til dette Aar blev den saakaldte Luksustoldlov væsentlig ændret; den skiftede i nogen Grad Karakter. De værste Pletter blev visket ud, og som Stillingen er finansielt i Øjeblikket, mener vi heller ikke, det kan forsvares at lade Staten give Afkald paa disse 10 Mill. Kr. Og da vi, som sagt, ikke kan haabe paa med den nuværende Regerings og Rigsdags Samtykke at naa en bedre Beskatningsform, som giver 10 Mill. Kr., vil vi fra vor Side anbefale Luksustoldlovens Forlængelse.

Saa er der Valutaafgiften — jeg tager Valutaafgiften, inden jeg gaar over til Kriseværnet. Der lader Regeringen falde alt det, som vi i December fra vor Side ønskede skulde bortfalde. Jeg synes for Resten, Regeringen lige saa godt kunde have gjort det den Gang. Gennem sine Overvejelser er den nu kommet til den Erkendelse, at vi havde Ret, det var en ganske ekstraordinær høj Told paa Silke og Pelsvarer. Vi bekæmpede disse ganske ekstraordinært høje Toldsatser ud fra det Synspunkt, at de skadede Erhvervslivet, Handel og Produktion. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Holstein har Ret i, at Formue- og Indkomstskatten har naaet en saadan Højde, at det kan skade Erhvervslivet. Naturligvis kan alt i denne Verden overdrives, og ogsaa disse Skatter kan blive saa vanvittige, at de gør Skade. Men indirekte Skatter kan sandelig ogsaa blive meningsløse og i høj Grad til Skade for Erhvervslivet. Det mente vi gjaldt denne umaadelige Forhøjelse af Silke- og Pelsværkstolden, og de erhvervsdrivende i disse Brancher har ogsaa rejst en kraftig Protest derimod. Det glæder mig, at Regeringen har taget Hensyn dertil.

Den lille Ekstraskat paa det saakaldte Luksusøl skal jeg ikke opholde mig videre ved. Det har finansielt vist sig at være ganske betydningsløst, om vi har den Skat eller ej. Vi har ikke noget imod, at den bortfalder. Den har ingen som helst finansiell Rolle spillet.

Af den indirekte Valutaafgift bevarer den højtærede Finansminister Vintolden paa 2 Mill. Kr. Jeg skal villigt erkende, at der i mange Aar ikke var noget rigtigt Forhold mellem den indenlandske Spiritusbeskatning og Vintolden, de stod ikke i Forhold til hinanden. I mange Aar hævdede ikke mindst Venstre og de Konservative, at det var umuligt at opnaa et bedre Forhold, nemlig af handelspolitiske Grunde. Da vi talte om og var i Færd med at gøre den indenlandske Spiritusbeskatning, f. Eks. Brændevinsbeskatningen, ganske usædvanlig høj, navnlig sammenlignet med Vintolden, svarede man, at her forelaa en handelspolitisk Nødvendighed; det var ikke muligt. Det viste sig, under den forrige Finansminister, at dette ikke holdt Stik, man kunde uden Skade forhøje Vintolden. Om det nu i det lange Løb vil være heldigt eller ej, skal jeg ikke ved denne Lejlighed komme ind paa, men vi skal ikke fra vor Side indvende noget imod, at denne Vintold paa 2 Mill. Kr. forlænges for et Aar, som der her er Tale om.

Der findes i Slutningen af det Lovforslag, vi behandler, nemlig i § 3, Stk. 5, et lille Afsnit om Afgift af indenlandsk Vin, Frugtvin. Det hænger sammen med det andet Forslag om Ændringer i Vinbeskatningen, som vi ikke har til Behandling i Dag. Jeg vil derfor vente med at udtale derom, hvad jeg kunde have Lyst til at sige, indtil vi kommer til det andet Lovforslag eller til den Udvalgsbehandling, som jeg mener bør følge efter første Behandling. Jeg tror, at disse Sager er af den Art, at selv om de naturligvis skal behandles hurtigt, fordi det gælder om at faa den nye Lov vedtaget inden 1. April, maa der dog være Tid til en saglig Udvalgsbehandling, og jeg vil da gerne ved Vinbeskatningslovforslagets Behandling nærmere udtale mig om dette Punkt. Det forekommer mig, at der er en lille Modsigelse i Motiveringens, idet man til den ene Side nedsætter Skatten paa indenlandsk Vin, men til den anden Side forhøjer den. Men det skal jeg, som sagt, vente med.

Saa har vi jo det tredje Hovedpunkt, Forlængelse, med visse Ændringer, af Kriseværnsloven for Tobak, den fra 1923, som blev forlænget under den forrige Finansminister, men saaledes at han gennemførte en Aftrapning, den successive Aftagen af den ekstraordinære Toldbeskyttelse med det Endemaal, at den helt skulde bortfalde. Den højtærede Finansminister mener ikke, at Tiden i Øjeblikket er kommet til, at den helt kan falde bort. Deri kan vi fra